

skerettighedskonvention. Der henvises herom til afsnit 4.1.1. i lovforslagets bemærkninger.

Endelig indeholder kapitel 2 a (§ 10 j) bestemmelser om strafansvar og videreudlevering for andre strafbare handlinger end den, der sker udlevering for, som er begået før udleveringen (den såkaldte specialitetsregel).

§ 10 a

Den foreslåede nye bestemmelse i § 10 a fastsætter kravene til lovovertrædelsens beskaffenhed for udlevering af lovovertrædere til et andet EU-land på grundlag af en europæisk arrestordre. Bestemmelsen sonderer ikke mellem udlevering af danske statsborgere og udlændinge.

Den foreslåede bestemmelse i § 10 a, stk. 1, nr. 1-32, indebærer, at udlevering til strafforfølgning eller straffuldbyrdelse i en medlemsstat i Den Europæiske Union for de i bestemmelsen (nr. 1-32) nævnte handlinger kan ske, selv om den pågældende handling ikke er strafbar efter dansk ret, hvis handlingen kan straffes med fængsel mv. i mindst 3 år i den anmodende medlemsstat.

Bestemmelsen er i overensstemmelse med den såkaldte »positiv-liste« i rammeafgørelsens artikel 2, stk. 2, der opregner en række bestemte handlinger med hensyn til hvilke udlevering til en EU-medlemsstat ikke må betinges af, at handlingen er strafbar i den anmodede medlemsstat, hvis handlingen kan straffes med frihedsstraf i mindst 3 år i den anmodende medlemsstat.

Da de lovovertrædelser, der er omfattet af positiv-listen, som udgangspunkt vil være strafbare i alle medlemsstater, er betydningen af udkastet til rammeafgørelse på dette punkt navnlig, at der ikke skal foretages kontrol af, om lovovertrædelser ligeledes er strafbar i den anmodede medlemsstat.

Ifølge rammeafgørelsens artikel 2, stk. 3, kan Rådet med enstemmighed beslutte at tilføje andre kategorier af overtrædelser til positiv-listen.

Gennemførelse i dansk ret af en eventuel udvidelse af positiv-listen vil som følge af den foreslåede opregning i § 10 a, stk. 1, nr. 1-32, af de handlinger, som er omfattet af positiv-listen, forudsætte en ændring af udleveringsloven.

Bestemmelsen i § 10 a, stk. 2, indebærer, at *udlevering af personer med henblik på strafforfølgning* til en anden EU-medlemsstat – for handlinger som ikke er omfattet af stk. 1 – uden for positiv-listen – kan ske på grundlag af en europæisk arrestordre. Efter bestemmelsen er det en betingelse for udlevering, at den lovovertrædelse, som arrestordren vedrører, i den pågæl-

dende stat skal kunne medføre fængsel i mindst 1 år. Begrebet »fængsel« omfatter ligesom efter de gældende bestemmelser i § 2 og 2 a tillige anden frihedsberøvende foranstaltning. Bestemmelsen indebærer endvidere, at det er en betingelse for udlevering til strafforfølgning for handlinger uden for positiv-listen, at en tilsvarende handling er strafbar efter dansk ret.

Efter bestemmelsen i § 10 a, stk. 3, kan der ske *udlevering af personer til fuldbyrdelse af en dom* i en EU-medlemsstat – for handlinger som ikke er omfattet af stk. 1 – på grundlag af en europæisk arrestordre. Betingelsen for udleveringen er, at den pågældende ved dommen er idømt fængsel eller en anden frihedsberøvende foranstaltning af mindst 4 måneders varighed, og at en tilsvarende handling er strafbar efter dansk ret.

De foreslåede bestemmelser i § 10 a, stk. 2 og 3, indebærer – for så vidt angår handlinger, som enten ikke er omfattet af positiv-listen, eller som ikke kan medføre fængsel mv. i mindst 3 år i den anmodende medlemsstat (jf. § 10 a, stk. 1) – at kravet om dobbelt strafbarhed opretholdes. Der kan således i denne situation kun ske udlevering på grundlag af en europæisk arrestordre, jf. § 10 a, stk. 2 og 3, hvis den handling, som arrestordren vedrører, også er strafbar efter dansk ret. Der kan derimod ikke stilles krav om, at den pågældende handling efter dansk ret kan medføre fængselsstraf af en bestemt varighed el. lign. (strafferammekrav).

Bestemmelserne i § 10 a, stk. 2 og 3, er fastsat i overensstemmelse med rammeafgørelsens artikel 2, stk. 4, og artikel 4, stk. 1. Efter disse bestemmelser har medlemsstaterne mulighed for at fastsætte regler, hvorefter udlevering i henhold til en europæisk arrestordre skal afslås, hvis den handling, som ligger til grund for arrestordren, ikke udgør en lovovertrædelse efter den anmodede stats lovgivning (krav om dobbelt strafbarhed). Der kan dog ikke fastsættes bestemmelser om krav om dobbelt strafbarhed, hvis den handling, for hvilken der skal ske udlevering, er omfattet af de i rammeafgørelsens artikel 2, stk. 2, særligt opregnede handlinger (den såkaldte »positiv-liste«).

Med hensyn til et eventuelt krav om dobbelt strafbarhed følger det af rammeafgørelsens artikel 2, stk. 4, at et sådant skal administreres fleksibelt, således at kravet anses for opfyldt, hvis de handlinger, der er beskrevet i arrestordren, helt eller delvist svarer til en lovovertrædelse i fuldbyrdelseslandet. Kravet om dobbelt strafbarhed i de foreslåede bestemmelser i § 10 a, stk. 2 og 3, forudsættes administreret på den nævnte måde.